

PRAŽSKÝ SPOLEK
OCHRÁNCŮ ZVÍŘAT

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2022

OBSAH

- 4 ÚVOD
- 8 NAŠE ČINNOST
- 12 NEJSILNĚJŠÍ PŘÍBĚHY
- 22 KAUZY A UDÁLOSTI
- 30 ROK 2022 V ČÍSLECH
- 32 HOSPODÁŘSTVÍ
- 33 PODĚKOVÁNÍ

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení přátelé Pražského spolku ochránců zvířat a jeho Útulku Kocour Felix,

Opět jsme společně zvládli další rok. Prostřednictvím této zprávy bychom vás rádi informovali o našich aktivitách a úspěších roku 2022.

Stejně jako v předchozích letech jsme i v roce 2022 přijali velké, či lépe řečeno rekordní množství koček a koťat – ať už opuštěných sirotek, zraněných či těžce nemocných koček nebo maminek s koťaty. Snažili jsme se pomoci všem těm, které z jakéhokoliv důvodu neměly nikoho jiného, kdo by se o ně postaral. I v tomto roce jsme tu byli pro koťata a kočky bez domovů, pro ty, kteří by bez naší neměli šanci na kvalitní život. Společně jsme bojovali s nemocemi, s utrpením působeným jak lidskou nedbalostí či krutostí, tak i s nepřízní osudu. Jak se nám to dařilo, se můžete dočíst dále v této zprávě.

O SPOLKU

Pražský spolek ochránců zvířat působí již desítky let a pod tímto názvem existuje od roku 1991. Jeho posláním je ochrana zvířat, zejména péče o opuštěná, poraněná, nemocná a týraná zvířata. Ročně se nám daří zachránit několik stovek bezprizorných koček, kterým po odchytu zabezpečíme veterinární ošetření a kastraci a buď je vypouštíme zpět do původní lokality, čímž se zabrání jejímu zabydlení nově příchozími nekastrovanými zvířaty, anebo jim aktivně sháníme nové majitele. Zvířata neskončí navždy v našem útulku či depozitech: okolo 300 vyléčených a očkovaných zvířat každý rok umístíme k novým, hodným lidem. Pražský spolek ochránců zvířat je dobrovolné sdružení lidí, kteří se aktivně zapojují do ochrany a péče o opuštěná zvířata. Přestože máme v názvu "Pražský", nenecháme v nouzi žádné zvíře, ať už je z kterékoli části země, a navíc naše sídlo již 10 let není v Praze, ale v Klecanech u Prahy, kde jsme zřídili a provozujeme velký kočičí útulek – Kocour Felix. V současné době pečujeme v našem útulku a domácích depozitech o několik stovek zvířat.

Zvířata jsou stejně jako člověk živými tvory, schopnými pociťovat bolest a utrpení, a zasluhují si proto pozornost a ochranu ze strany člověka. Bohužel se dnes a denně setkáváme s hladovými a nemocnými zvířaty, která živoří u popelnic, vyhnání svými tzv. pány, pokud je rovnou nezabili nebo nepřivázali v lese ke stromu, výjimkou nejsou ani krabice s čerstvě narozenými koťaty, pohozené tamtéž. Společně se snažíme alespoň trochu změnit situaci v České republice a udělat náš stát o něco přívětivějším pro všechna zvířata.

Útulek Kocour Felix je zařízení Pražského spolku ochránců zvířat, které sídlí v Klecanech. Jeho vedením je pověřena paní Hana Janišová a místopředsedkyně PSOZ, Klára Zemanová. Útulek slouží pro kočky, velmi výjimečně pak pro jiná zvířata. Útulek během roku pečuje o přibližně 150 koček. Pod jeho péči spadají i kočky v domácích depozitech a krmení kočičích lokalit, v nějakých částech roku tedy počet koček v naší péči přesáhne 200.

ÚVOD

NÁŠ TÝM

ORGÁNY PSOZ

VÝBOR SPOLKU

PŘEDSEDKYNĚ: Hana Janišová

MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ: Gabriela Bednářová, Klára Zemanová

ČLENOVÉ VÝBORU: Alena Bansethová, Sabina Friedrichová,
Lucie Melišová

ČESTNÝ ČLEN VÝBORU: Prof. Ing. Vladimír Smejkal

DOZORČÍ RADA

Jitka Nalevajková

Adéla Vlčková

Ondřej Černý

ÚTULEK KOCOUR FELIX

OŠETŘOVATELKY: Renata Bartošová, Jana Dobrovolská,
Jana Liebichová, Klára Zemanová,
Gabriela Bednářová

ÚKLID: Irena Vobrová, Jiří Štola, Ondřej Zeman

ŘIDIČ+ZÁCHRANÁŘ: Jiří Štola

DOMÁCÍ DEPOZITY: Saeko Muto, Berenika Merklová,
Renata Pelikánová, Lucie Melišová,
Hana Pilařová, Pavla Běhohlávková,
Gabriela Janušková, Iva Klímová, Volšičková,
Daniela Bittmanová, Landaurová,
Mirka Pečenková, Magdalena Třísková,
Karolína Kapounová, Julie Hořčáková,
Ivana Klímová, Ivana Schuhmeierová,
Edit Martínková

OPUŠTĚNÉ KOČKY

Náš útulek se během roku 2022 postaral o bezmála 400 opuštěných koček. Kočkám se snažíme poskytnout přechodný azyl, pomoci jim od zdravotních potíží a handicapů a konečně jim najít jejich rodinu. Kočky k nám přicházejí různými způsoby, ať už to jsou vyhozené či venkovní kočky, po zemřelých páníčcích nebo prostě ty, které už se bývalým páníčkům „nehodily“.

Některé z nich se k nám dostaly krutější cestou než ostatní. Kočičku Pipi za sebou zanechali majitelé, když se stěhovali. Kocourka Čertíka jakožto sotva dvoutýdenní miminko někdo pánovi pověsil v igelitce za stěrač auta. Několik koťat někdo hodil lidem přes plot. Koťátka Luboše, Leoše, Andulku a Alenku někdo vyhodil v další igelitové tašce.

MIMINKA

Starali jsme se i o ty, kteří se o sebe ještě postarat nemohli. Za celý rok našim útulkem prošlo 56 kočičích miminek. Většina z nich naštěstí měla svou maminku, takže naším úkolem bylo hlavně zajistit jim správné podmínky pro přežití i výchovu jejich dětí, socializovat je a pomoci jim s péčí o koťátka. Letos jsme ale přijali i 19 sirotků, o pět z nich se adoptivně postaraly naše skvělé kočičí maminky, zbytek byl ale na nás. Koťátka jsme museli vyprazdňovat, čistit a každých pár hodin je nakojit, dát jim správný start do života, aby z nich byli krásní a zdraví jedinci.

NEMOCNÉ KOČKY

Stejně jako každý rok jsme pilně pečovali o různé nemocné kočky. Těm v našem útulku se nabízí široké spektrum péče, ať už jde o náročnější věci, jako je obsluha infuzní, krmení jícnovou sondou nebo každodenní ošetřování ran, nebo jednodušší péči jako je aplikace veterinárním lékařem předepsaných léčiv, a to mírným i divokým kočkám.

PLACHÉ KOČKY

Naši pomoc potřebují i plaché kočky, na které není každé záchranné zařízení uzpůsobené. Plaché kočky jsou plné strachu, neznají lidskou péči, někdy jsou i útočné. Těmto jedincům poskytujeme co nejpříjemnější prostředí, abychom zabránili zbytečnému stresu, a poskytujeme jim všechnu potřebnou péči, ať už je to zdravotní ošetření, kastrace nebo socializace. Všechny tyto kočky se snažíme připravit na umístění do rodin, ale pokud je to možné, aniž by byly ohrožené na životě, tak ideálně na návrat do původní lokality.

ODCHYTY

Náš tým také letos realizoval odchyty koček. Chytali jsme plaché kočky, jejichž záchrana a péče o ně by jinak nemohla proběhnout. Chytali jsme kočky z lokalit na kastraci, chytali jsme plachá koťátka, která by v lokalitě nepřežila, nebo nemocné venkovní kočky a březí maminky, aby mohly porodit a odkojit v bezpečí.

PŘÍBĚHY ROKU 2022

ČERTÍK Z DRTIČKY

Na začátku roku se nám ozval pán z firmy, kde krmí kočky, že jedna z plachých koček, které tam chodí, spadla do drtičky. Chtěl kočce ukrátkit utrpení a žádal nás o pomoc s eutanazií. Zařídili jsme převoz na naší spřízněnou veterinu, kde se ukázalo, že Čertík ještě šanci má. Musel hned ale na náročnou a nákladnou operaci, ze které vyšel o jednu a kus nohy kratší. Jedna jeho noha byla v nezachránitelném stavu, musel tedy na amputaci, částečně byla postižena i druhá packa. Čertík se po operaci krásně zahojil, ale tím jeho náročná cesta neskončila. Čertík byl stále hodně plachý, nevěřil nám. V tu chvíli ale vchází do hry naše skvělá dočaskářka Berenika, která se několik měsíců Čertíkovi pilně věnovala. Nakonec se z něho stal krásný společenský kocourek, kterému ani nevádí, že je o nožku kratší. Nyní už řadu měsíců bydlí v novém domově, ještě s dalším kočičím kamarádem.

ELLINKA

Ellinku jsme přijali společně se sourozenci Lexi a Ethanem a jejich mamkou Ťapkou, která původně patřila bezdomovkyni, která jí samozřejmě nenechala vykastrovat. Lexi a Ethan byli v relativně dobrém stavu, vyhublá maminka Ťapka se dobře postarala. Ale Elli na tom byla jinak. Její oko bylo neskutečně zanícené, celé vyhřezlé ven z hlavy. Nešlo to jinak, muselo ven, ačkoliv byla Ellinka ještě hodně malá, MVDr. Marx odvedl skvělou práci a malá se se vším statečně poprala. Ellinka a Ťapka nakonec našly společný domov.

PIRÁT JIMÍK

Jimík žil společně se spoustou dalších koček v Klánovicích, kde všichni zůstali po zemřelé paní, která hromadila nepořádek. Kočky k nám přišly v různých stavech, Jimík byl jeden z těch nejhorších. Jeho očko bylo atrofované, muselo ven, což nikdy není příjemná operace. Jimík jí statečně zvládnul, rovnou byl i vykastrován. Postupně se začal spravovat. Z nemocného ustrašeného chudáka se stal nádherný veliký kocourek, který se dokonce začal mazlit. I Jimík nakonec našel domov.

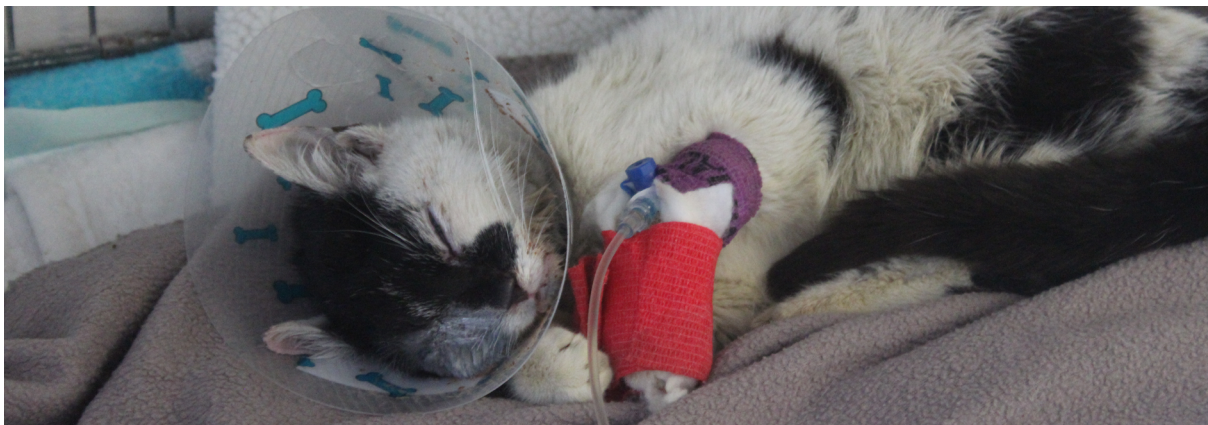
KULÍŠEK

Kulíšek deset let žil v zahrádkářské kolonii. Měl štěstí, že o jeho jídlo bylo postaráno. Letos v zimě ho ale málem dostihl častý osud bezprizorních koček – bolestivá smrt. Na svých cestách se střetl se psem, který ho ošklivě pokousal. Když tedy večer přišla jeho krmička na místo, místo toho, aby ho viděla, jak v dálce spokojeně sedí, spatřila Kulíška ležícího na boku a mňoukajícího bolestí. Hned jsme pro něj přijeli a vezli ho na veterinu. Z kocoura – drsňáka se u nás vyklubal neskutečný mazlík. Mysleli jsme, že až se vzpamatuje ze zranění, bude mít vyhráno a hned si najde domov. Bohužel to tak nebylo. Kulíšek má zhoršené ledvinové hodnoty, které se však naštěstí pomalu zlepšují. V lednu 2023 „oslavil“ rok v útulku a na svou rodinu stále čeká.

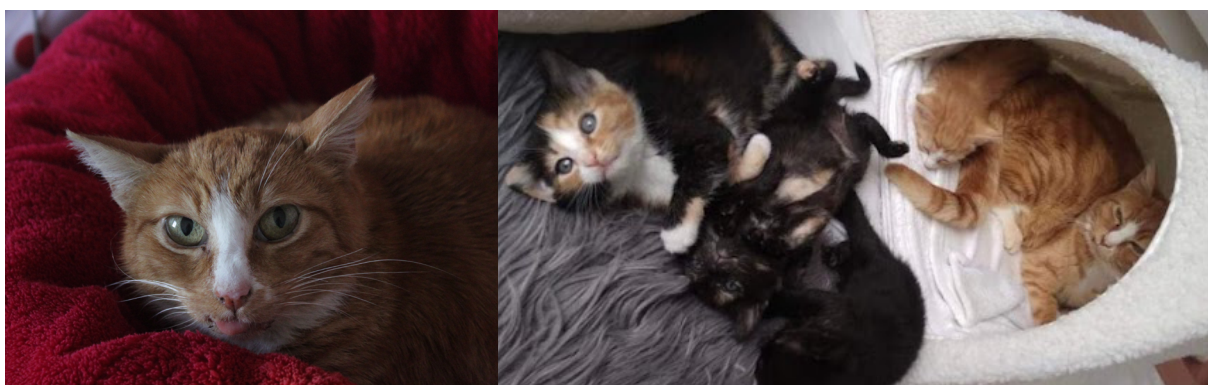
TOMÁŠEK

Tomáška jsme přijali přímo z ulice v šíleném stavu. Byl to mladý kocourek, měl toho ještě hodně mít před sebou. Tomášek měl ale kalicivirózu, do toho zánět v oku, který se vyvinul tak hrozně, že pomalu upadal do sepse. Oko muselo ven, ale v takovém stavu by se vůbec nemusel probudit z narkózy, tak byla ve hře eutanázie. Rozhodli jsme se mu dát šanci a Tomášek to zvládnul. Probudil se z narkózy a pro nás tím

ZRZKA

Zrzka byla odchycena v lokalitě v Roztokách, kde postupně pracujeme na kastracích. U ní ale šlo o něco jiného. Zrzka je starší kočka, bude jí přes deset let, a byla vysoce březí. Bohužel k tomu měla těžký zánět pusinky. Zezačátku vůbec nejedla. Původně to vypadalo tak, že pokud nezačne sama jíst, bude se jí muset pusinka odoperovat pod narkózou a bohužel bude muset potratit, aby měla šanci aspoň ona. My jsme se ale nevzdali, pilně jsme jí dokrmovali a začala jíst sama. Za pár dní po odchytu porodila čtyři krásná koťátka a v průběhu léta se starala i o další kotěcí sirotky. Do lokality už se nevrátí, dlouho by tam napřežila. Zrzka je už starší, má problémy s klouby, zůstane tak v původní dočasné péči už až do konce.

PRINCEZNA, MOUREK A STAR

Tři maličká koťátka přivezla v září k nám do útulku policie. Zezačátku je trápily velké průjmy, které se pak strhly ve velké zdravotní potíže. Koťátka totiž byla celá prolezlá tasemnicemi. Koťata byla v kritickém stavu, strávila několik dnů na hospitalizaci, bohužel slaboučké tělíčko kočky Star to nezvládlo a své sourozence na tomto světě nechala. Princezna a Mourek boj s parazity vyhráli a našli si nakonec společný domov.

OLIVIA + RODINA

Olinku jsme poprvé potkali na odchytu v lokalitě, původní cíl byl chytit matku s koťaty. Jenže když jsme přijeli na místo, byla tam Olivie. Vypadala jako nějaký starý kocour, možná ledvinář, kterému už nezbývá moc času. Museli jsme tedy nechat kořát a zkusit zachránit tohle zvířátko, tomu šlo vyloženě o život. Chytli jsme jí a začala hrozně mňoukat, takže jsme div nedostali namláceno od místních lidí a rychle jsme odjeli.

V útulku se nám ale celá pravda o ledvinářském kocourkovi obrátila vzhůru nohama. Olivia byla březí kočka s neskutečným zánětem tlamičky. Byla už blízko porodu, nemohli jsme tedy přistoupit k potratu a zároveň ani ošetřit pusinku, narkóza nepřipadala v úvahu. Tak tedy Olivia odjela do dočasné péče na porod. Olivia už není nejmladší, je to zkušená maminka, takže s tím by neměla mít problém, že? Bohužel zánět byl velmi silný a Olivka byla slabá. Začala rodit předčasně, porodila dvě mrtvá koťátka, bohužel jedno v ní zůstalo. Musela tedy na složitou operaci, na císařský řez, nebylo vůbec jisté, jestli to zvládne. Ale zvládla. Přibližně další měsíc a půl poté, co se zotavila z operace, se začaly řešit její zoubky. Zánět byl příšerný, Olivka měla nateklou celou pusinku, a navíc jí moc chyběla její koťátka. Nebylo možné nic jiného, než jí zbavit všech zoubků a doufat, že se dásně správně zahojí. A zahojily, ale nebylo to jen tak, šlo do toho hodně péče i financí.

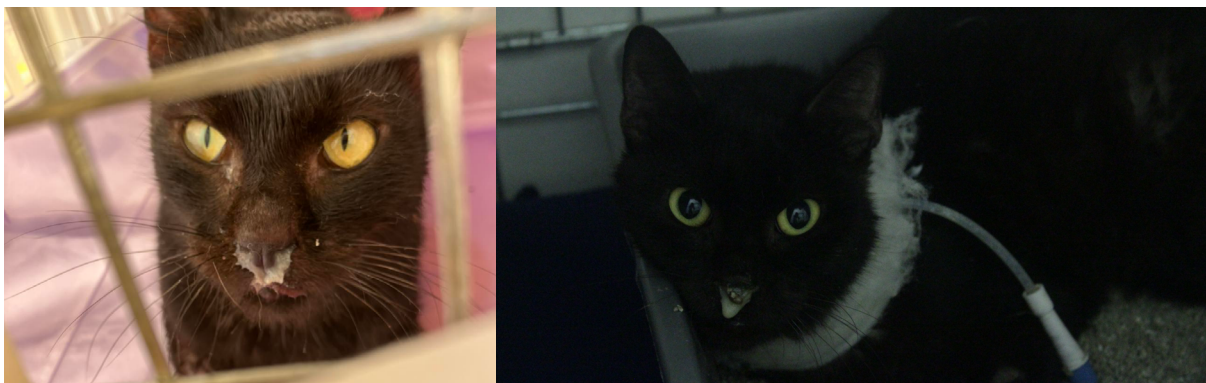
Když byla Olivia konečně v pořádku, do útulku k nám přišla koťátka – postupně devět sirotek, které jsme museli odchovat na lahvi. Olivia sice už samozřejmě neměla žádné mlíčko, ale byla pro ně zastupující i když nekrmicí maminkou, starala se a čistila. Olinka i všechna kořata dnes mají své vlastní domovy.

PIPIN

Pipin byl kocoura z lokality, kterou máme momentálně v řešení. Paní, která se o tamní kočky obětavě stará, nás na jeho horšící se stav upozornila už v červenci. Bohužel kocour byl „chytrý“ a odchyt se nedařil. Bohužel o jídlo neměl příliš zájem, takže ani na návnadu se chytit nedal. Nakonec se nám ho ale povedlo ulovit a podstoupil důkladné vyšetření. Zdálo se, že Pipina někdo surově nakopl. Měl nalomený krční obratel, takže měl neskutečné štěstí, že vůbec žil a normálně se hýbal.

Pipin bojoval o život a s ním jsme bojovali my. Přeš všechny komplikace se doopravdy začal lepší, začal se dokonce i mazlit. Byl rád, že má konečně své zázemí. Pak z ničeho nic jeho zdravotní stav hrozně klesl, rychle jsme samozřejmě spěchali na veterinu, kde zjistili, že Pipinovi prostě selhala imunita. Dostal se do celkové sepse, jeho hodnoty byly prakticky neměřitelné a bohužel svůj boj nezvládl. Takové odchody bolí nejvíc. Pipin měl vůli žít, očividně byl neskutečně rád za zázemí a za lidi, kteří mu dávají lásku. Jenže z toho důvodu, že se někdo našel a nakopl ho, Pipin na tomhle světě více než dva roky prostě nedostane. Nalomená páteř byla už od začátku šílená diagnóza, ale doopravdy to vypadalo, že to tenhle kocourek zvládne. Jsme rádi, že jsme Pipinovi alespoň poskytli komfort a zázemí v jeho posledních dnech a důstojný bezbolestný odchod do kočičího nebe.

ZUZI

Zuzi je kočička, kterou k nám přinesl pán jako nalezenec z venku. Byla malinká, vyhublá, a hlavně se skoro dusila, nemohla pořádně dýchat. Přes to všechno se ale mazlila a měla neskutečnou chuť žít. Museli jsme dát všechno do toho, abychom jí zachránili, a tak jsme se hned vydali na veterinu, kde paní doktorka zjistila, že má celé plíce plné plicních červů a škrkavek. Zuzi musela zabojovat, její prognóza nebyla příznivá. Několik dní strávila hospitalizovaná v kyslíkovém stanu, a i poté její plíce nebyly plně regenerované. Zuzi ale zabojovala a dnes už je z ní krásná zdravá kočička, která žije se svým kámošem Leonem v nové rodině.

LUCKA

Lucku jsme k nám přijali z lokality divokých koček, původně jen na léčení. Je to ale stará kočka, má spoustu zdravotních problémů, takže bylo jasné, že u nás už zůstane. Lucka už není konkurenceschopná s ostatními velkými kočkami, takže místo toho, aby trávila čas v sekcích, kde máme naše permanentní obyvatele, bydlí natrvalo s koťaty a mamkami, je to taková jejich babička. Koťata k ní mají respekt, ví, že když jí moc otravují, dostanou facku. Maminky Lucka toleruje. Tráví čas hlavně v teple v pelišku, většinu dne spinká.

Lucka dvakrát denně dostává sirup na podporu ledvin, krmena je také ledvinovou dietou. K tomu má ještě astma, takže kdyby byla venku, opravdu by to byl její konec. Vzhledem k její plachosti víme, že Lucka stráví zbytek života u nás.

BIBI

Když někomu řekneme, že je Bibi z Pražského hradu, zní to, že měla luxusní život. Může se to tak zdát, Jelení příkop je přece rozsáhlým přírodním územím, kde si může běhat, jak chce a zároveň jí tam chodilo několik lidí krmit, ale není to pravda. Bibi si život vybojovala. Loni v létě udělala velkou chybu – před lidmi se chtěla schovat do kapoty auta. Nic netušící majitel auta nasedl a motor zapnul – v tu ránu z něj vyletěla Bibina. Bohužel ne včas, motor jí oskalpoval půlku těla. A tak Bibi žila, na boku měla obří krvavou ránu a visela z ní její vlastní nekrotizovaná kůže. V tu chvíli do hry vstupuje náš útulek. Paní, která kočky na Hradě krmí, nás zavolala, že by je chtěla vykastrovat, v tu chvíli tam byl jeden kocour, pět maminek a třináct koťat. Začaly tedy odchyty. Postupně jsme chytili dvanáct koťat, vykastrovali otce rodu a dvě maminky. Bibi nechodila na krmné místo každý a den a když už přišla, byla neskutečně opatrná, nešlo to s ní jednoduše. Bohužel pak nastal podzim a tím pádem uzavírka Jeleního příkopu. Museli jsme počkat do jara. Když už jsme zase získali přístup, bohužel všechny zbylé holky už byly březí. Už jsme ani nedoufali, že by Bibi byla naživu, ale ona nás překvapila. Mezi tím zapoměla na odchyty a se skoro zahojenou jizvou vlezla přímo do pasti. Frčela hned do dočasné péče, kde hned druhý den porodila tři koťata (Herberta, Amálku a Malvínu). Když pak do útulku přišlo pět párdenních sirotků, do své rodiny přijala ještě kluky Freda a George. Bibi je všechny krásně vychovala a nyní má už také nový domov u jedné úžasné spolupracovnice našeho útulku.

GLADÍK

Jméno Gladík je zkráceně Gladiátor. Kocourka, jsme tak pojmenovali proto, že se, ačkoli je ještě koťátko, opakovaně se statečně pere se všemi zdravotními potížemi svého křehkého tělíčka, včetně těžkého zánětu v očích. Narodil se velmi plaché mamince, kterou držela ve svém bytě plném špíny a odpadků jedna bláznivá žena v Plzni, spolu se třemi dalšími dospělými kočkami, které nechávala, aby se vzájemně množily. Kočičky i jejich koťata žily v nechutných podmínkách, a tak není divu, že to zanechalo na jejich zdraví stopu. Chudinka Gladík měl totiž těžký zánět v obou očičkách a byl proto prakticky slepý. Hned jsme jej vzali k očnímu specialistovi, MVDr. Marxovi, ten nám pro kocourka dal mast a kapky, s tím, že když se to do dvou týdnů výrazně nezlepší, musí se kocourek operovat, jinak by už nenávratně oslepl. Bohužel se situace ani po mastičce nezlepšila, a tak byl kocourek operován. A stal se malý zázrak – vidí nyní na obě očička!

JONÁŠEK

Zrčeček Jonášek je asi tříměsíční koťátko, které zatím v životě nemělo moc štěstí. Asi původně žilo u lidí, protože je nesmírně přítulné a lidí se nijak nebojí. Když se ale 19. září našlo v Nelahozevsi, rozhodně nevypadalo jako domácí mazlíček, ale jako ubohá maličká troska. Mělo totiž pravou přední pacičku doslova na kaši, jen leželo nesmírně žalostně mňoukalo. Slečna, která je našla, se obrátila o pomoc na městský úřad, ale úředníci ji vyhodili, prý ať je neobtěžuje. Vzala tedy zraněné koťátko na blízkou veterinu, ale doktorka řekla: „Utratit“. Slečna se s tím nechtěla smířit, a tak zavolala o pomoc nám. My jsme ji požádali, aby koťátko neprodleně dovezla na veterinární kliniku Fénix k MVDr. Daškovi, který už úspěšně odoperoval horší případy. Jonášek byl ještě ten den operován a operace se, jak jsme předpokládali, podařila. Jonášek sice přišel o prstíky, ale z tlapy mu zůstal dostatečný kus na to, aby mohl po zahojení chodit. Jonášek si našel domov s další kočkou od nás, Maxie.

UDÁLOSTI A KAUZY

VÁNOCE V ÚTULKU

Stejně jako každý rok jsme uspořádali naši tradiční vánoční akci pro lidi, kteří nám a hlavně našim kočičkám a kocourkům fakdní a chtějí pomoci. Pro naše chlupáče se vybralo celých 32000 korun, navíc od "Ježíška" dostali spoustu dobrého papání, pelíšků a hraček. Kočky si také moc užily pomazlení a hry s hodnými lidmi, co je přišli navštívit! Navíc dvě kočičky přímo na akci získaly nový domov – byla to Lexi, kočka "z chaty" a Čertík, kotě, které jsme vychovali na lahvi .

KOČKY Z UBYTOVNY

Paní měla šest koček u sebe na ubytovně. Ostatní lidé si začali stěžovat na smrad, a tak dostala na výběr – zbavit se koček nebo se vystěhovat. Naštěstí zvolila rozumnější variantu a my jsme si pro kočky přijeli. Žily tam v neskutečných podmínkách, smrad, špína, žádná kastrace. Nejstarší zrzavý kocourek byl naštěstí kastrován, ale Tomáš a Laki, bratr a sestra, spolu už stihli zplodit tři koťátka. Všechny kočky byly vyhublé, hodně se bály, navíc jsme si s nimi do útulku přivezli kalicivirózu. Koťata měli nejlehčí průběh, a nakonec našli všichni tři skvělý společný domov. S Tomáškem a Lakinou to nebylo tak snadné. Lakina nám vůbec nevěřila, měla puchýř přes čtvrtku jazyka. Takže každé ošetření znamenalo, že jsme jí napřed museli přeprat. A co Tomáš? Tomáš se ze začátku držel, byl relativně v pohodě. Najednou u něj ale kaliciviróza vypukla v mnohem horší verzi než u jeho příbuzných. Tomášek měl puchýř víc než přes půlku jazyka, měl horečky, pochopitelně nejedl. Strávil několik dní na infuzích a dostal jícnovou sondou, nic s ním nebylo jasné. Ale i Tom se z nejhoršího dostal a dnes už všechny tyhle kočky mají svůj domov.

KOČKY Z Kladna

Olga s Chrisem, Marečkem, Johnnym, Sue a Leou bydlela u paní v Kladně. Ne přímo bydleli, ale vyskytovali se u ní na zahradě, kde jakž takž dostávali najíst. Když k nám holky a kluci přišli, nebylo to vůbec nic harmonického. Chris měl zlé ledviny, dokonce tak zlé, že nás nakonec opustil. Marek nebyl kastrován a útočil jak na ostatní kočky, tak na lidi. Johnny byl hodně hubený, ale mazlivý a chtěl hrozně za lidmi, ale hrozně bojoval s ostatními a schytával od nich kde co. Sue byla špinavá, nerozuměla si s ostatními, měla hodně blbé zoubky a hodně se bála. Lea byla víceméně v dobré kondici, ale už nakrytá. Navíc všichni měli intenzivní zánět uší. A co Olga? Katastrofální zuby, špinavá, mazlivá, ale trochu apatická. Tak začal boj. Marečka jsme vykastrovali a jakmile mu doběhly hormony, hrozně se změnil. ze špinavého plašana byl najednou krásný mazlík a našel domov. Johnnymu také kastrace pomohla, přibral a našel domov. Sue musela na operaci zoubků a postupně se z ní stala mazlivka, která měla hrozně ráda nošení, také už má svůj domov. Lea byla vykastrována, pořád není úplně mazlivá, ale dělá pokroky. Co Olinka? Olinka podstoupila operaci zubů. Čekalo se, jak se zahojí a nebylo to nic moc. To se bohužel stává, když kočka má zuby ve špatném stavu už dlouho. Když nezabíraly konzervativnější léčby, musely se Olze nasadit interferony. Dlouhá a dost nákladná léčba. Ale i Olga své zdravotní problémy překonala a našla si domov.

KOČKY Z CHATY

Zhruba před čtyřmi měsíci se nám do útulku ozvala zoufalá paní. Byla to pozůstalá po jednom pánovi, který žil na chatě v malé vesničce. Pán měl svoje kočky, měl je moc rád a staral se o ně. Kočky bydlely v jeho chatě a během dne se chodily proběhnout do lesa. Jenže jednoho dne už svého páníčka neměli. Začala se o ně starat právě paní, co nás kontaktovala. Jenže, ačkoliv je paní neskutečně obětavá, nemohla jim nabídnout péči, jakou by potřebovaly. Paní je totiž onkologický pacient, takže nejen, že když tráví s kočkami čas, tak každou minutou bojuje s alergiemi, které jí vyvolala rakovina, ale tím, že tráví čas na chatě, je příliš daleko od svých lékařů. Paní na chatě nemůže naplno bydlet právě kvůli dostupnosti zdravotní péče, kočky by tam přes zimu nepřežily. Domluvili jsme se s ní tedy, že kočky přijmeme s tím, že jim zajistí kastraci a očkování, což se povedlo tak napůl. Kočky to neměly jednoduché, prošly si nepříjemnou kalicivirózou. Zezačátku se hodně bály, postupně si začaly zvykat. Pět z nich už má své domovy, Anna, Freya a Ingrid u nás stále zůstávají.

LOKALITA JIRNY

Letos jsme vyřešili lokalitu nekastrovaných koček v Jirných. Mají tam všichni super paní, která je krmí a letos se rozhodla jim zařídit kastrace. Všechny odchyty šly rychle a kočky tak byly vykastrovány a vypuštěné zpět ke své rodině a paničce, celkem jich bylo třináct. Jedna kočka dokonce našla svého zájemce, a tak byla chycena znovu, tentokrát kvůli hledání domova. Jenže byla tu jedna kočka, se kterou to nebylo tak jednoduché, Žofka. Pokusům o odchyty tak dlouho odolávala, že když už jsme jí konečně ulovili, byla vysoce březí. Putovala do úžasné dočasné péče ke slečně Magdaleně, kde porodila šest koťátek. Pilně se o ně starala, dokonce přijala i jedno další kotě, sirotku Hailey.

LOKALITA BUTOVICE

Lokalitu Nové Butovice řešíme už druhým rokem. Kočky tam krmí skvělá paní, ale bohužel se tam začíná stavět, takže kočky musí pryč. Všechny kočky z této lokality jsou velké divošky, většina dospělých proto podstoupila kastraci a odjela na farmu jako myšilovky s bezpečným zázemím, pár koček (Kopretina a její děti, Chanel, Peggy+Pipi+Piráť) máme stále u nás v útulku. Letos proběhly odchyty posledních koček. Poslední chytrá špatně chytitelná maminka Slunečnice konečně byla vykastrována, chytili jsme také její tři poslední děti, Pipi, Peggy a Piráta, kteří v útulku čekají na svůj domov. Tím je lokalita Nové Butovice snad na delší dobu vyřešená.

PRAŽSKÝ HRAD

I letos pokračovala naše práce v lokalitě na Pražském hradě. Odchyty a péči o tuhle lokalitu jsme započali v roce 2021. Kočky byly sice krmené, ale všechny byly hubené. Třináct černých koťátek (z toho jedno bez ucha), pět dospělých černých koček a jeden mourek, o kterém si krmiči mysleli, že je kastrováný.

Tak začaly odchyty. Podařilo se také chytit dvě dospělé holky, dostaly jméno Aida a Trudy a po kastraci se vrátily zpět. Nakonec si dal říct i mourek a z kocoura, kterého jsme měli za kastráta z domácnosti, co se u nás jen přikrmuje, se vyklubal nevykastrováný divoch. Asi to byl otec rodu. Celkem jsme chytli 12 koťat, dvě kočky a jednoho kocoura. Bohužel čím více jsme chodili, tím těžší to bylo. Navíc Jelení příkop zavírá na podzim a otevírá se až na jaře. Kočky jde krmit, ale nejde je bohužel chytat. Letos na jaře po otevření Jeleního příkopu jsme zjistili, že jsme přišli pozdě, poslední tři nevykastrované kočky byly už vysoce březí. Podařilo se nám chytit dvě z nich, Sissi a Bibi. Obě porodily koťátka, Bibi tři a Sissi čtyři, putovaly do dočasných péčí, kde je v klidu vychovaly. Obě navíc ke svým dětem přijaly ještě dva párdenní sirotky, kteří vyrostli jako adoptivní sourozenci jejich vlastních koťat. Jedno koťátko od Sissi se narodilo s vážnou vadou srdce, ale po nasazení prášků je z ní veselá kočka, která už zůstane ve své dočasce.

Bohužel poslední mamku jsme nestihli chytit a porodila tam. Museli jsme tedy odchyt odložit na dobu, kdy koťátka už budou soběstačná. Jenže pak na několik měsíců všechny kočky zmizely. Teprve před pár měsíci se znovu objevily, ale v jiném složení. Vrátil se kastrováný a nekastrováný kocour a objevili se tihle tři miláčci, očividně koťata poslední mamky. Po poslední mamce a dvou kastrováných kočkách zatím není stopy, vypadá to, že je asi někdo otrávil, čímž správa Hradu pod Milošem Zemanem vyhrožovala. Čeká nás tam spousta práce pro rok 2023.

BŘEZINĚVES

Letos jsme vyřešili lokalitu nekastrovaných koček v Jirnách. Mají tam všichni super paní, která je krmí a letos se rozhodla jim zařídit kastrace. Všechny odchyty šly rychle a kočky tak byly vykastrované a vypuštěné zpět ke své rodině a paničce, celkem jich bylo třináct. Jedna kočka dokonce našla svého zájemce, a tak byla chycena znovu, tentokrát kvůli hledání domova. Jenže byla tu jedna kočka, se kterou to nebylo tak jednoduché, Žofka. Pokusům o odchyty tak dlouho odolávala, že když už jsme jí konečně ulovili, byla vysoce březí. Putovala do úžasné dočasné péče ke slečně Magdaleně, kde porodila šest koťátek. Pilně se o ně starala, dokonce přijala i jedno další kotě, sirotku Hailey.

MIMI BOOM 2022

Letos v létě jsme měli víc práce, než kdy předtím. Do naší péče se dostal rekordní počet novorozenců, někteří bez maminky, někteří s ní. Maminkám jsme museli zajistit bezpečí a klid na výchovu jejich dětí, sirotkům jsme museli pomoci přežít. S některými sirotky nám pomohly ochotné kočičí maminky - Sissi, Kiki, Bounty, Bibi, Žofka a Olivie se statečně ujaly několika kotěčích sirotků. Koťátkům divokých maminek jsme musely zajistit řádnou socializaci, maminky jsme museli naučit věřit lidem. Všechna tato koťátka si našla domov, z maminek zbyla ještě Sissi, která na svou šanci pořád čeká.

ROK 2022 V ČÍSLECH

ZÁKLADNÍ STATISTIKY

POČET KOČEK K 1.1.2022: 156

POČET KOČEK K 1.1.2023: 169

OPUSTILI ÚTULEK

UMÍSTĚNÉ: 288

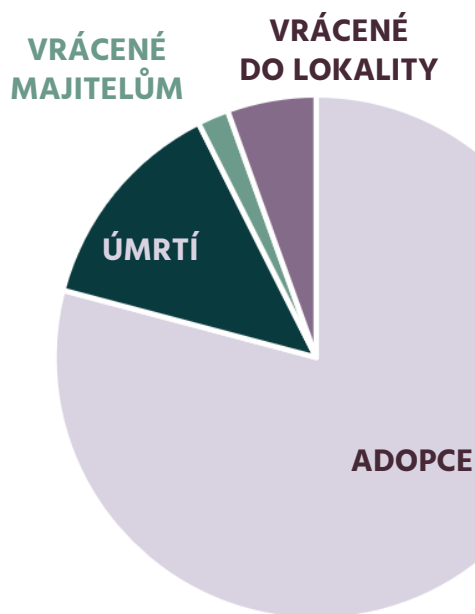
VRÁCENÉ DO LOKALITY: 20

VRÁCENÉ MAJITELŮM: 7

ÚMRTÍ: 49

ÚNIK: 0

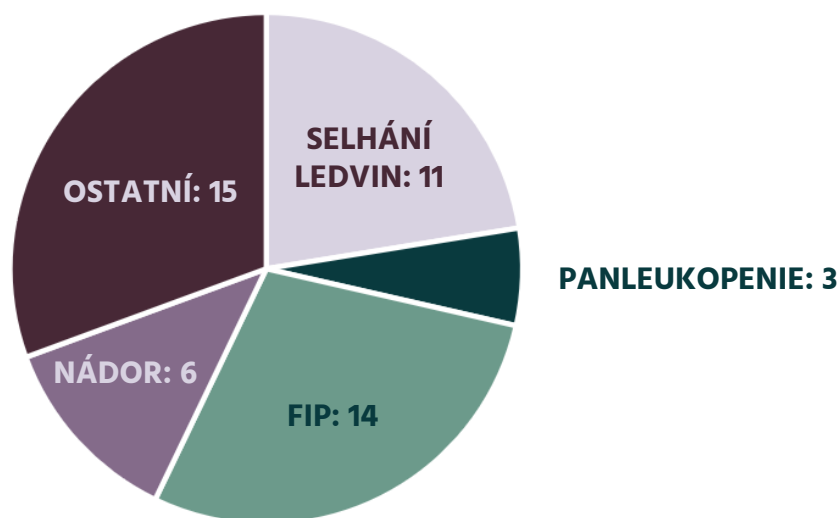
CELKEM: 364

PŘIJATO

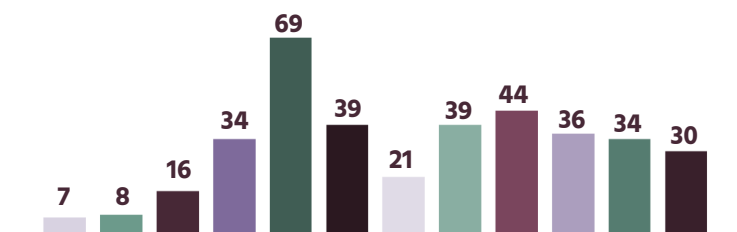
PŘÍJMY: 288

ÚMRTÍ

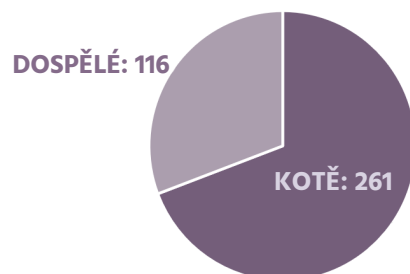

PŘÍJMY

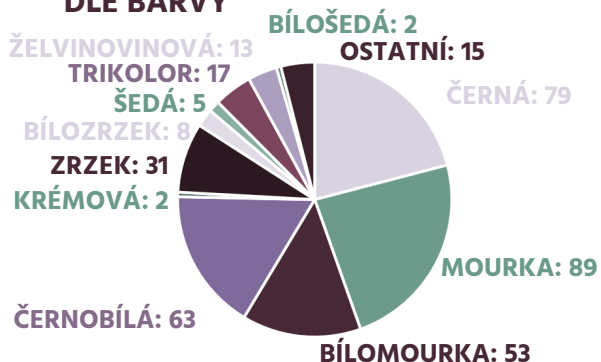
DLE MĚSÍCE

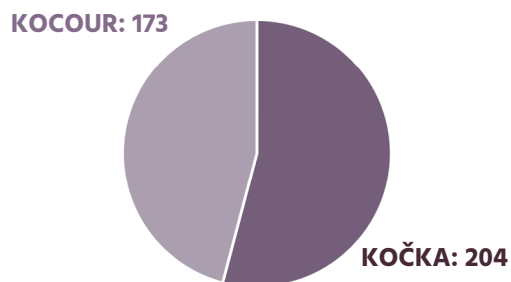
DLE VĚKU

DLE BARVY

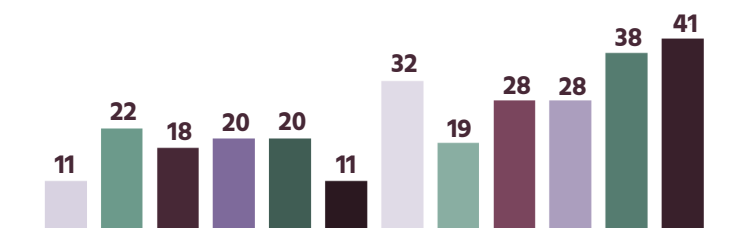

DLE POHLAVÍ

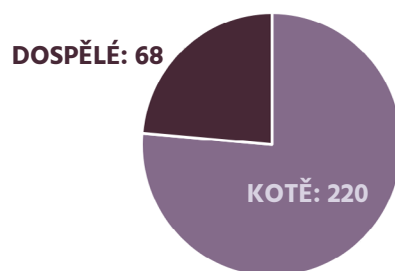

ADOPCE

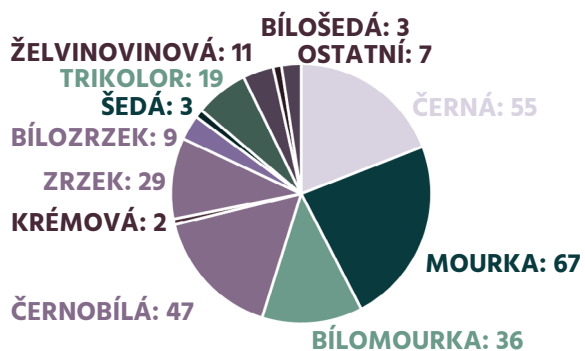
DLE MĚSÍCE

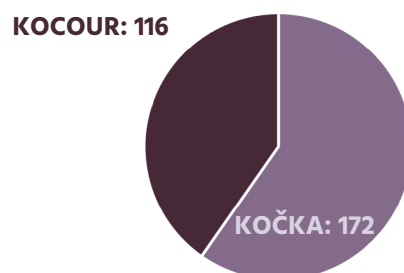
DLE VĚKU

DLE BARVY

DLE POHLAVÍ

HOSPODÁŘSTVÍ

VÝDAJE

SPOTŘEBNÍ MATERIÁL:	290.694,17
LÉKY:	14.054,60
DROBNÝ MAJETEK:	3.838,00
KRMIVO:	1.239.598,22
POTRAVNÍ DOPLŇKY:	602.880,13
STELIVO:	60.768,68
TERMOBOX:	51.525,00
PHM, DOPRAVA, ÚDRŽBA VOZU:	44.314,90
SPOTŘEBA MATERIÁLU:	2.307.673,70
ELEKTŘINA:	165.160,44
PLYN:	125.105,10
VODA:	35.385,56
SPOTŘEBA ENERGIE:	325.651,10
OPRAVY A UDRŽOVÁNÍ:	4.000,00
CESTOVNÉ:	25.195,00
NÁKLADY NA REPREZENTACI:	4.890,90
VETERINÁRNÍ OŠETŘENÍ:	945.845,28
NADACE ČEZ - KASTRACE:	32.955,36
NÁJEMNÉ - KLECANY:	148.728,00
NÁJEMNÉ - FARA KLECANY:	12.000,00
ODVOZ ODPADU:	36.501,52
ADAPTACE OBJEKTU NA ÚTULEK:	23.648,00

TELEFON:	8.752,21
OSTATNÍ SLUŽBY:	134.625,38
OSTATNÍ SLUŽBY:	1.319.407,75
MZDOVÉ NÁKLADY:	697.995,00
ZÁKONNÉ SOCIÁLNÍ NÁKLADY:	400,00
OSTATNÍ DANĚ A POPLATKY:	13.206,00
JINÉ OSTATNÍ NÁKLADY:	12.497,00
CELKEM:	4.734.564,45

PŘÍJMY

REKLAMNÍ SLUŽBY PSOZ:	192.000,00
OSTATNÍ SLUŽBY PSOZ:	31.500,00
TRŽBY Z PRODEJE SLUŽEB:	223.500,00
ÚROKY:	697.995,00
PŘIJATÉ DARY:	3.456.451,82
PŘIJATÉ DARY DILIA:	202.387,00
PŘIJATÉ DARY OSTATNÍ:	797.419,16
PŘIJATÉ PŘÍSPĚVKY:	4.456.257,98
CELKEM:	4.679.890,03

BILANCE:	-54.674,42
-----------------	-------------------

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme projektům Donio, PetCenter, Nakrmas.cz, Click&Feed, Nadaci na ochranu zvířat a Plné břicho, jejichž součástí jsme letos mohli být a všem, kteří nám prostřednictvím jejich projektů pomohli nakrmit naše svěřence. Děkujeme společnostem Inaba, a Acana, Mars a Hills za štědré sponzorské dary v podobě krmiva.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří nám pomáhají a obrovské díky našim úžasným dočaskářům, bez kterých bychom nemohli pomoci tolika kočičím miminkům. A v neposlední řadě děkujeme všem Vám, kterým osud koček není lhostejný, a proto pomáháte finančně, bez Vás bychom my pomáhat nemohli.

fb: **Kočí dům**
www.psoz.cz
[psoz@seznam.](mailto:psoz@seznam.cz)
ig: **utulekkocourfelix**

